

Inclou la Separata 241: «L'enteixinat Sistema Comerma» i i la Memòria del 2021.

Editorial

Comencem amb un nou curs i noves activitats, després d'un merescut descans.

Finalment podem dir que la Fira Mercat ha tornat a la rambla d'Ègara, un espai on paradistes, col·leccionistes i tota la ciutadania que hi passeja trobaran tota mena de curiositats i vells, i alhora bells, elements decoratius i col·leccionables.

Tornant gairebé a la normalitat vam participar en la Diada de Sant Jordi, amb la nostra carpa situada al carrer Major, on vam poder gaudir d'un dia meravellós per la gent que hi passejava i que tenia moltes ganes de sortir al carrer i admirar les diferents parades plenes de roses i llibres. Tot i que les inclemències del temps a la tarda van voler malmetre un dia ple de joia per a Catalunya i Terrassa, no ho van aconseguir, i terrassenques i terrassencs van passejar pels seus carrers.

Del 20 de maig al 8 de juliol vam tenir l'Exposició Col·lectiva de socis, amb 15 col·leccions ben diferents que ens complau haver pogut presentar. Ens sentim satisfets del nombre de visitants i d'algunes regidores i regidors que es van adonar de la vivacitat del col·leccionisme a la ciutat. Aquest any vam voler fer un pas més i donar un reconeixement a cada participant en el moment que recollien el seu material amb l'entrega d'un diploma per la seva participació.

El darrer trimestre d'enguany presentarem la 1a Trobada d'Intercanvi de Punts de Llibre de Terrassa, a la qual us demanem i oferim participar-hi. La trobada és preparada pel consoci Antoni Antolí, veterà col·leccionista terrassenc de punts. Vegeu en aquesta mateixa pàgina la reproducció del cartell anunciador.

També tindrà lloc una nova exposició temàtica el dia 14 d'octubre dedicada a Antonio García Bartolomé, el rei del còmic romàntic, una exposició per a la qual la família del ninotaire ha donat a l'Associació molta part dels dibuixos exposats. Des d'aquí fem arribar el nostre més pregon agraïment a la seva gentilera. Vegeu també en aquesta pàgina el cartell anunciador.

El diumenge 23 d'octubre es durà a terme una nova Trobada d'Intercanvi de sobrets de sucre i sacarines, una trobada que ja està consolidada gràcies a l'expresident Miquel Paraira i que procurem fer un cop al trimestre. La trobada, com totes, és oberta a tothom qui vulgui venir-hi.

Finalment estem tancant diverses activitats de novembre i les del Cicle de Nadal, que inaugurarem el dimecres dia 14 de desembre a les 7 de la tarda. Us n'anirem informant pels canals habituals de difusió.

I acabem fent-vos una crida a participar en les diverses trobades i manifestacions que es convoquin al país amb motiu de l'11 de setembre, Diada Nacional de Catalunya. La participació de la ciutadania és important en la reivindicació del drets que són molts i vulnerats sistemàticament per l'Estat, que no ens estima tant com mereixem, volem i venim reivindicant de manera generalitzada de fa massa anys.

Fins aviat!!!

Esther Nosàs
Presidenta

EXPOSICIÓ
Antonio García Bartolomé
El rei del còmic romàntic

Inauguració el dia 14 d'octubre a les 19h.

Del 14 d'octubre al 11 de gener de 2023
A la seu de l'entitat, Rambla d'Ègara, 340, 2ª
La Factoria Cultural de Terrassa

COL·LECCIONISTES DE TERRASSA

dimecres i divendres, de 6 a 8 de la tarda
altres hores, prèviament convingudes al telèfon 609935713

1a Trobada d'intercanvis de punts de llibre

Dissabte 8 d'octubre de 2022, de 10 a 14 h.
a la seu de l'Associació de Col·leccionistes de Terrassa
Rambla d'Ègara, 340, 2a planta
Factoria Cultural de Terrassa
(abans Centre Cultural Terrassa)
Més informació al telèfon: 617251811

Amb la col·laboració de:

Amb la col·laboració de:

Notícies de dins

Àlbum de fotografies

Els socis en la inauguració de l'Exposició Col·lectiva

Els socis recollint el diploma per la seva participació a l'Exposició Col·lectiva

Assemblea del 2021, celebrada el 29 d'abril

**Torre de la
Masia Freixa**

**Terrassa
modernista**

Trobada d'intercanvis de sobrets de sucre i sacarines

Diumenge 23 d'octubre del 2022, de 10:30 a 13:30
a la seu de l'Associació de Col·leccionistes de Terrassa
Rambla d'Ègara, 340, 2a planta

Factoria Cultural de Terrassa
(abans Centre Cultural Terrassa)

Control d'aforament

Més informació al telèfon 606974623

**COLLECCIONISTES
DE TERRASSA**

Anvers i revers del punt de llibre editat amb motiu de la 1a Trobada d'Intercanvi de Punts de Llibre

Organitza

**ASSOCIACIÓ DE
COLLECCIONISTES
DE TERRASSA**

Col·laboren

**Ajuntament de
Terrassa**

EL TROC

**1a Trobada d'intercanvis
de punts de llibre**

Terrassa, 8 d'octubre del 2022

<https://colleccionistesgrupterrassa.wordpress.com>

**COLLECCIONISTES
DE TERRASSA**

1a Trobada d'Intercanvi de Punts de Llibre

Per a tots els amants dels punts de llibre, el proper dissabte dia 8 de d'octubre, a la nostra seu, podreu fer intercanvis de totes les temàtiques. Una primera trobada a la qual seguiran d'altres.

Voleu participar-hi? Doncs us esperem a la rambla d'Ègara, 340, 2a, de 10 a 14 h, a l'edifici de la FACT, el Centre Cultural de sempre.

La col·lecció de punts de llibres és una col·lecció on cada disseny reflecteix el llibre, l'escriptor, l'ànima de les seves pàgines, a partir de diferents aspectes (editorials, Liceu, biblioteques, Creu Roja, llibreries, museus i una infinitat que no cabrien en aquest article).

Arreu de Catalunya podem trobar col·leccionistes, alguns dels quals en tenen fins a 50.000. Els col·leccionistes dels punts de llibre n'intercanvien, sense cap lucre, s'ajuden entre ells i després tots junts van a fer un bon dinar per crear lligams i caliu entre tots els participants, i encara que no ho siguin. Que n'és de bonic! A aquesta primera trobada de Terrassa, que pretén impulsar el col·leccionisme a la ciutat, vindran persones de diferents indrets de Catalunya: Salt, Navarcles, Olesa, Manresa, Barcelona i Sant Hilari Sacalm, entre d'altres. Tots els participants rebran el punt editat per a l'ocasió com a record. Us hi esperem a totes i a tots.

Des de sempre, al servei de tothom

Toni Villena i Mas (Terrassa, 23.4.1950-3.3.2022) ens va deixar fa poques setmanes després de lluitar per mantenir l'alè de vida en una UCI. De petit va anar a l'escola parroquial de Sant Josep a Can Palet, on va créixer també en la fe cristiana. Va seguir els seus estudis de batxillerat a l'escola dels mestres Miquel Pascual i Pepita Tenas, que més tard s'anomenà Acadèmia Vallparadís, i va acabar fent el peritatge químic a l'Escola Industrial. Començà a treballar a Hilados i Tintes Soler, SA, va continuar al Condicionament Terrassenc i va arribar a la jubilació a l'empresa DINSA.

Vinculat de tota la vida a la parròquia de Sant Josep, participa en la catequesi i continua en moltes altres activitats formatives i de creixement humà i cristià. A la parròquia, com a tantes d'altres al llarg de la història i en tot temps, es van anar desenvolupant un seguit d'activitats. El Toni va participar gairebé en totes. El 1965 inicia amb Pere Puntí, Àngel Arissó i Josep Casajuana les primeres colònies de la parròquia; més endavant la casa de colònies El Congost a Arbúcies, per a les tandes d'estiu i trobades durant l'any. A l'esplai retroba -s'havien conegut a Hilados i Tintes Soler,

SA- la Montserrat Ferrer, amb qui el 1974 es casa i tenen dos fills, la Glòria i el Roger. A la parròquia cuida de grups ben diversos -adolescents, joves i adults, matrimonis, estudi i aprofundiment bíblic-, és nomenat membre del Consell Parroquial, del grup de litúrgia, que arran del Concili Vaticà II es van desvetllar a totes les parròquies terrassenques, i d'aquí fa el pas a participar en àmbits més enllà dels estrictament parroquials. Així, i amb la seva esposa, eren presents a moltes activitats eclesials de la ciutat: ecumèniques, celebracions de la Pentecosta, de representació al Consell Pastoral de l'Arxiprestat de Terrassa, a la revista *Església de Terrassa* (1997/2004), posteriorment *Església a Terrassa* (2004/2007), que feia un bon i corresponsable servei a les parròquies de la ciutat. El Toni i la Montserrat participaven al comitè de redacció i eren els responsables de fer arribar la publicació a les parròquies. Aquells anys de la segona meitat de la dècada dels setanta del segle passat, la Zona Pastoral ja funcionava sinodalment fins que l'arribada del nou clero de l'escola de Toledo va imposar, ignorant la tradició del país i menystenint el passat i el mateix Concili, nous aires clericals de tradició castellana nacional catòlica. La revista no va plaure al nou clero, que la va entrebancar, es va deixar de publicar i van plegar tots els qui la tiraven endavant. Confiam i esperem que amb la moguda sinodal proposada per Francesc, bisbe de Roma, i sembla que empena arreu, es recuperi aquell esperit que va esperonar tants creients i que es va estroncar i vetar de cop a la nostra Zona Pastoral amb l'erecció de la Diòcesi de Terrassa.

La seva vida social es va diversificar en ambients corals terrassencs, com La Mar de Bé, el Petit Cor de la seva parròquia i

l'Agrupació Coral de Matadepera, que el diumenge 10 d'abril van dedicar el concert de Rams a l'església parroquial de Sant Joan de Matadepera a la seva memòria. En va ser un dels promotors, conjuntament amb Mercè Galí, Pere Corbera, Miquel Massaguer, Paco Buj, Fina Serrat, Joan Carné, Joan Montoliu, Montserrat Anglada i l'Ildefons Argemí. I la mateixa Montserrat Ferrer, de l'Associació Maria Rovira, mestra i exemplar feligresa. Des d'aquesta Associació van organitzar conferències, entre d'altres sobre la llibertat dels empresonats o "Volem bisbes catalans". I amb l'empara d'Òmnium Cultural van convocar un concurs literari, que porta el seu nom, per a joves.

L'excursionisme va ser, també, una de les seves activitats preferides. Així, no li costava gens programar sortides periòdiques fins al darrer racó de Catalunya amb els seus amics, un grup ben nombrós que encara continua ben viu.

Quan es jubila el 2011 accepta, feia anys que l'empaitava, ser secretari de l'Associació de Col·leccionistes de Terrassa, de la qual era soci d'ençà del 1981. Col·leccionava coses senzilles com sobrets de sucre, punts de llibre, goigs, segells, monedes, àlbums de cromos i bitllets de loteria, que va exposar a la Col·lectiva del 2021.

També li agradava la gresca i, qui ho havia de dir, amb una colla d'amics anomenada Rives Triple Sex participaven a la rua del Carnestoltes disfressats de capellans i escolans, tot representant una processó tradicional del més ranci i franquista nacionalcatolicisme.

Com podem deduir, en Toni ha estat una d'aquelles persones que han fet ciutat des de baix. Des de sempre el servei era part essencial del seu ADN i a fe de Déu que el va fer fins al darrer

moment en què va emprendre el seu llarg viatge, la seva darrera excursió.

Som molts els qui el recordarem. Que al Cel sia!

Josep-Maria Font i Gillué, publicat al *Diari de Terrassa* el 27 d'abril del 2022

Necrològiques

El 6 de juny ens va deixar Dolores Comas i Ezequiel, esposa i germana respectivament dels nostres consocis Joan Armengol i Barnils i Rafel Comes i Ezequiel.

El 4 de juliol, amb cent anys i pocs dies més, també ens deixà Soledad Suárez i Espinosa, mare de Miquel Romagosa, que, heretant l'afició i les col·leccions del seu pare, tants anys ens ha acompanyat com a soci i membre de la Junta Directiva.

Que descansin en pau!

Notícies de fora

L'efemèride: Olímpia Arozena Torres

El 19 de juliol del 1902, ara fa cent vint anys, naixia a San Cristóbal de la Laguna, a l'illa canària de Tenerife, Olímpia Arozena Torres, primera professora de la Universitat de València. Llicenciada en aquesta universitat l'any 1926 amb un premi extraordinari de final de carrera, es va integrar com a professora auxiliar de la Càtedra d'Arqueologia, Numismàtica i Epigrafia, mentre formava part també del Seminari de Filologia Valenciana. Depurada pel franquisme, no va abandonar mai la seva passió per la docència i el saber. Va morir a València el dia 1 de desembre del 1971.

Vilaweb, 14.7.2022

Antoni Gelonch, “Col·leccionar és un instint humà bàsic”

La crisi del coronavirus ha deixat en segon pla la important donació de la Col·lecció Gelonch Viladegut al Museu de Lleida.

La Diputació de Barcelona va presentar l'exposició **“De París a Nova York. Gravats de la Col·lecció Gelonch Viladegut”** al Palau Güell. La mostra recull una selecció de gravats de mitjan segle XIX fins a final del segle XX d'artistes de renom internacional com Casas, Delacroix, Matisse, Picasso, Renoir o Warhol, entre d'altres. Amb motiu de la programació d'aquesta mostra, que es podrà visitar del 18 de juny fins al 26 de setembre, recuperem l'entrevista que **Clàudia Rius** va fer al col·leccionista quan va donar en dipòsit tota la seva col·lecció al Museu de Lleida el març del 2020.

Sembla que faci una eternitat, però l'“abans del coronavirus” és un temps proper en el qual s'han dut a terme accions generoses que la pandèmia ha deixat en segon pla. En el món de la cultura, el dimecres 11 de març el lleidatà Antoni Gelonch va donar en dipòsit tota la seva col·lecció al Museu de Lleida. Es tracta de la Col·lecció Gelonch Viladegut, formada per un total de 994 obres que recorren la història del gravat en el món occidental des del segle XV fins als nostres dies i que apleguen les principals escoles i tècniques.

En aquell moment, tan sols fa quinze dies, vam parlar amb Antoni Gelonch, i recuperem les seves respostes.

Per què decideixes donar el teu fons precisament al Museu de Lleida?

La mare deia que a la vida cal tenir sempre present un objectiu: intentar ser feliços. Avui podria dir, sense por a equivocar-me, que soc una persona feliç. Feliç en termes de veure la culminació positiva d'un projecte; feliç per estar acompanyat per la meua família i per tants amics, per persones que estimo; i feliç, en termes personals i col·lectius, per aquesta voluntat de deixar petjada, d'amarar-me d'un sentit de transcendència, de saber-me baula en el pas de les generacions.

Per aquest sentiment de baula he decidit dipositar la totalitat de la Col·lecció al Museu de Lleida. Perquè entenc que una col·lecció ha de ser una eina al servei de la cultura, al servei de la difusió de l'art i al servei del progrés intel·lectual. Per aquesta raó, sempre he tingut un especial interès de posar la Col·lecció al servei de la societat, de manera que pugui ser gaudida i explorada per moltes persones, pels amants de l'art i pels estudiosos. Per això justament els seus fons s'han prodigat en exposicions, catàlegs, llibres i a les xarxes socials, i han esdevingut una de les col·leccions privades de gravats amb més presència digital arreu del món.

Aquesta baula passa ara per aquest Museu. Estic segur que cuidaran bé les més de mil peces que hi diposito, i les que hi continuaré dipositant, perquè la Col·lecció continuarà viva. També m'agrada que hi hagi un espai permanent de difusió de la Col·lecció on s'aniran presentant els fons de forma rotatòria, en funció de temàtiques, moviments, autors, etc. D'altra banda, és per

a mi una condició bàsica que es facin produccions amb altres museus i institucions, començant pel Museu Jaume Morera, i sé que es farà perquè ja hi ha peticions de museus i centres d'art britànics, belgues, francesos i de diversos punts de Catalunya. I també hem acordat, i em fa molt feliç, que, en un termini raonable, es disposi del catàleg complet de la Col·lecció, que de forma digital es posarà a la disposició de tots els estudiosos i de tots els amants de l'art. Tots aquests acords em semblen satisfactoris i treballarem plegats en el seu compliment.

I per què fas aquesta donació ara?

Soc feliç perquè sé que la Col·lecció queda dipositada en bones mans. Quan ja fa temps vaig començar a pensar sobre el futur de la Col·lecció, sempre vaig tenir clar que l'havia de dipositar i llegar a una institució que se'n pogués fer càrrec, que la pogués estudiar, que la mantingués unida i que tingués la voluntat de fer-ne difusió.

Després de donar-hi algunes voltes, vaig pensar que el millor lloc per a assolir aquests objectius era el Museu de Lleida. Només calia llavors plantejar el tema i veure la resposta. La resposta va ser favorable i l'entesa amb la Direcció i amb tot l'equip d'aquest Museu fou ràpida, humanament reconfortant i artísticament plena. Els en dono les gràcies.

Per què, però, al Museu de Lleida? Bé, vaig néixer a Lleida, com el pare i la mare, i he procurat estar sempre connectat amb aquesta ciutat, malgrat que fa més de quaranta-cinc anys que no hi visc. Potser somni o m'imagino una Lleida feta a la meua mida o volgutament basada en els records positius, però les meves arrels són aquí, i són potser més fondes del que mai no havia pensat.

Quan va començar la teva passió pels gravats?

La Col·lecció ha tingut, des del seus inicis, vocació holística. És a dir, s'hi han aplegat peces de totes les èpoques, des del segle XV fins a l'actualitat; s'hi poden trobar obres realitzades en les diferents tècniques d'art sobre paper, és a dir, puntes seques, xilografies, aiguaforts, burins, litografies, monotips, serigrafies, etc.; i obres d'artistes molt diversos i d'horitzons plurals, com podreu apreciar en el llistat complet de peces. El fil roig de la Col·lecció és doncs la permanència del gravat, sens dubte la més democràtica de les belles arts, a través del temps, a través dels canvis experimentats pels moviments estètics i a través de les diferents tècniques i llenguatges que l'art del gravat ha anat adoptant.

I la Col·lecció l'he anat construint de manera molt personal, triant cada peça, sabent el buit que omplia, observant-la, gaudint el goig que em produïa, estudiant-la, documentant-la, mostrant-la quan s'esqueia, restaurant-la, mimant-la... Una a una, sabent que un conjunt no és més que la suma harmònica d'individualitats conscientment reunides.

Vaig començar la Col·lecció l'any 1985 amb dos gravats de Piranesi (dues Vedute di Roma), i després amb major brio a partir del 2006, coincidint amb la meua llarga estada per motius professionals a París. Per a fer-la he tingut uns quants galeristes de referència, que coneixen bé la Col·lecció i que saben quins buits cal omplir a cada moment. Sobre les seves propostes, trio les obres que em produeixen un xoc estètic.

Per què t'agraden tant, els gravats?

Sent, per definició, una tècnica múltiple, els gravats eren i són l'oportunitat per a la majoria de nosaltres d'accedir als grans mestres, d'accedir al coneixement

de les seves obres i d'accedir, simplement, a la bellesa. I és també una via per als artistes de donar-se a conèixer i de guanyar-se la vida.

El gravat és, al meu entendre, la més democràtica de les belles arts. Mai no podré comprar un oli o un dibuix de Rembrandt, per exemple, però sí que podré accedir a tenir-ne un gravat. Per això insisteixo en la possibilitat que ofereixen els gravats com a opció i eina d'accés a l'art.

En aquest sentit, m'agradaria reivindicar i destacar el paper del col·leccionista com un dels agents de la cadena de valor de l'art. Sense col·leccionisme no hi ha mercat de l'art, però és que es trenca la cadena de valor de l'art, perquè els artistes, els galeristes, les institucions museogràfiques, els crítics i historiadors de l'art, entre d'altres, es queden sense un dels seus interlocutors. No hi ha debat intel·lectual ni intercanvi de valor sense els agents exteriors de l'art que som els col·leccionistes.

De tota manera, col·leccionar és un instint humà bàsic i molt antic; propi, en general, de persones organitzades, curoses i un pèl obsessives. Sovint, una col·lecció es pot convertir en una passió per a tota la vida, amb tot el que això pot representar.

Núvol 25.3.2020, entrevista feta per Clàudia Rius i Llorens

Ucraïna emet un segell per denunciar la invasió russa

El segell reproduceix el vaixell Moskva, que navegava prop de l'illa de les Serps, de 0,17 quilòmetres quadrats al mar Negre, prop del delta del Danubi, i que va ordenar als tretze guardes fronterers ucraïnesos la seva rendició. Aquests van contestar amb la frase que es va fer viral "Vaixell rus, que us donin", acompanyada del dit índex ben alçat. Sembla... que tots van morir assassinats. Volodímir Zelenski va anunciar que atorgaria pòstumament a tots els soldats el Premi d'Honor d'Ucraïna, tot i que més tard es va informar que de fet encara podien ser vius, segons va publicar *The Guardian*. El segell ha arribat a alguna casa de subhastes a preus per sobre dels 100 euros i el full bloc de 6 a 450, i encara, els sobres del primer dia d'emissió a més de 300 i alguns a més de 2.000 euros.

El Eco, maig del 2022

75è aniversari del naixement de Johan Cruyff

El 25 d'abril Correos va posar en circulació un segell de tarifa C dedicat a Johan Cruyff. El segell és inclòs en un estoig amb una reproducció en or de 24 quirats del mateix segell i n'han fet una tirada de 300 unitats.

Dins de la sèrie *Valores cívicos*, han editat un segell de tarifa D que reproduïx la il·lustració que va fer 72kilos (@72kilos) per a Amnistia Internacional en el seu 60è aniversari l'any 2021 amb la llegenda "Esa humanidad que compartimos".

El forn solar d'Odelló a l'Alta Cerdanya, Occitània

La Poste de França va emetre un segell el 28 de març d'1,16€ per a carta de 20 grams, anomenada *carta verda*, que assegura el lliurament en 48 hores i és respectuós amb el medi ambient, ja que no utilitza com a mitjà de transport l'avió llevat de les trameses a Còrsega i territoris d'ultramar. El disseny del segell és obra de Stéphane Humbert-Basset. Un segell amb valor afegit.

SEPTIEMBRE

- **Arquitectura urbana:** Mercado ingeniero Torroja. Algeciras.
- **Efemérides:** Bicentenario de la independencia de Costa Rica, El Salvador, Honduras y Guatemala.
- **Ciencia:** Expediciones a la Antártida.
- **EXFILNA 2022.** Irún. Centenario sociedad Irungo Atsegiña.
- **Efemérides:** 1 año erupción volcán Cumbre Vieja. La Palma.
- **Efemérides:** 50 aniversario Universidad de Córdoba.

OCTUBRE

- **Efemérides:** 120 años Real Liga Naval española.
- **Ocio y aficiones:** Papiroflexia. Grulla.
- **Efemérides:** 75 años Temporada de la Ópera de Oviedo.
- **Día Mundial del Correo:** Rosa cartero.
- **América UPAEP.**
- **Mujeres en el Arte:** María Blanchard.
- **Patrimonio Mundial:** Patrimonio del Mercurio Almadén e Idria.
- **Sello solidario:** Lucha contra el cáncer de mama.
- **Conjuntos Urbanos Patrimonio de la Humanidad:** San Cristóbal de La Laguna.
- **Oficios antiguos:** Grabador/a.
- **Gastronomía:** España en 19 platos: País Vasco. Bacalao al pil-pil.
- **Descubridores de Oceanía:** Álvaro de Saavedra.
- **Efemérides:** 150.º Aniversario del Puerto de Santander.

NOVIEMBRE

- **Personajes de la Historia:** Luisa Roldán, "la Roldana".
- **Navidad 2022:** La Virgen de la Leche.
- **Navidad 2022:** Belenes regionales escenas. Belén de la Roca.
- **Efemérides:** 75 aniversario fallecimiento Mariano Benllure.
- **Mundial de Fútbol de Qatar.**
- **Salud y Bienestar.**
- **Centenarios:** Partido Comunista de España.

Andorra

SEPTIEMBRE

- **Esdeveniment.** Visita del Rei d'Espanya, Felipe VI.
- **Dones andorranes.** Elidá Amigó.

OCTUBRE

- **Diversitat andorrana.** Comunitat india.
- **Personatges.** Oscar Ribas.

NOVIEMBRE

- **Efemerides.** 40 anys dels aiguats del 1982.
- **Nadal.** Llums de Nadal.

Les nostres dèries

Manel Ros Calsina

entrevista a **Ramon González i Camps**

“Els minerals encara em sorprenen, són com un miracle”

Ramon González i Camps (Terrassa, 1955) després d'estudiar a Cultura Pràctica i a l'Institut Arraona, va acabar el batxillerat a la Tecnos. Ben aviat va començar a treballar en una empresa de prestatgeria industrial fins que l'any 1988 va crear la seva pròpia empresa de mobles d'oficina professional (Dalquer), reconeguda per la seva qualitat i disseny d'avantguarda. Com a bon “jubilat actiu”, encara la segueix dirigint.

La fotografia, especialment de natura, ha estat una de les seves grans aficions des de l'època del revelat fins a l'època digital actual. També ha tingut l'oportunitat de viatjar arreu del món, normalment per complementar les seves grans dèries: els minerals, les muntanyes, els ocells... De jove va aprendre a pintar a l'estudi Soriguera i confessa que quan faci efectiva la seva jubilació li agradaria tornar-ho a practicar.

El col·leccionisme de minerals no és massa habitual, si més no, és la primera entrevista al nostre butlletí sobre aquesta temàtica...

Sí, la veritat és que som bastant pocs. Aquí a Terrassa només conec 4 o 5 persones que s'hi dediquin amb un cert nivell de qualitat. Pel que fa a peces petites, de poc valor, n'hi ha força més i pot ser un primer pas perquè la gent jove comenci a introduir-se en aquest món.

En el seu cas, quan i com va començar a interessar-s'hi?

Devia tenir 13 o 14 anys quan un company de l'estudi Soriguera em va mostrar la seva col·lecció de minerals i em va sorprendre molt. De fet, els minerals encara em segueixen sorprenent, perquè

les seves formes cristal·litzades i els seus colors són com un miracle de la natura. Tots són diferents i sembla que tinguin vida pròpia. Són una meravella!

Donat aquest “enamorament” tan primerenc, no es va plantejar algun tipus d'estudi sobre aquesta especialitat?

Inicialment m'atreia més la part artística, tenint en compte que molts d'aquests minerals són veritables obres d'art. Posteriorment he anat aprofundint en una formació més científica i, a més, vaig tenir la sort de conèixer el Jaume, un químic i farmacèutic amb un coneixement profund de la mineralogia, i vàrem fer moltes sortides amb un martell i una escarpra a la recerca de minerals. El Jaume és una font de saviesa inesgotable i cada diumenge ens regalava una classe magistral.

Així doncs, la seva col·lecció de minerals va començar amb troballes pròpies?

Sí, abans es podia anar a mines i pedreres a la recerca de minerals. Cal destacar les mines de la pedrera Berta del Papiol, on molts aficionats ens vàrem iniciar al seu moment, i també les mines de Bellmunt de Ciurana, la mina del Matagalls, les mines de Queralbs i el pic del Costabona, entre d'altres. Ara, però, això ja no es pot fer o està molt restringit, i pràcticament cal comprar totes les noves adquisicions. Per Internet, també es poden trobar moltes coses, però pràcticament no l'utilitzo.

Quins són els grans punts de trobada dels afeccionats als minerals?

Aquí a Catalunya tenim dues fires, el Mineralexpo de Sants i l'Expominer. A Madrid també en fan una força interessant, però a escala mundial les dues més importants són la de Tucson als Estats Units i la de Munic. He tingut l'oportunitat de visitar la fira alemanya i, realment, és molt gran i espectacular, és un altre món. Allà es poden trobar peces de milers d'euros, fins a les sis xifres!

D'altra banda, per Internet destaca el web de Jordi Fabre (<https://www.fabreminerals.com>), amb un fòrum i uns continguts de

gran qualitat per a col·leccionistes de nivell avançat. En canvi, el museu de Ciències Naturals de Barcelona és, malauradament, força fluixet en aquest aspecte.

De quants minerals consta la seva col·lecció? En podria destacar tres pel seu valor artístic, científic o, potser, sentimental?

La meua col·lecció és una petita mostra dels 3.000 minerals que, aproximadament, existeixen al món. És molt difícil destacar-ne tres, però, entre molts d'altres, podrien ser: una atzurita amb grans cristalls i molta qualitat de la mina Tsumeb de Namíbia, regal dels amics en fer els 50 anys, també de Tsumeb, una dioptrita preciosa, excol·lecció Desmond Sacco, i una wulfenita de la Sierra de los Lamentos, Ahumada, Mèxic, excol·lecció de Joaquim Floch.

També col·lecciona altres objectes relacionats amb els minerals?

Tinc força llibres sobre la temàtica, algunes enciclopèdies més generals i altres llibres més especialitzats, molts comprats aprofitant els meus viatges arreu del món. Sempre he intentat millorar les meues coneixements amb el màxim rigor possible.

Té algun registre informàtic de tota la seva col·lecció?

Tinc una descripció de la majoria de peces, però, quan tingui més temps, espero poder entrar totes les dades a un programa específic de minerals. També tinc pendent realitzar unes bones fotografies de tota la col·lecció.

S'ha plantejat quin podrà ser el destí final de la seva col·lecció?

Suposo que pot passar el que passa amb el 99% de les col·leccions: els hereus l'acaben malventant i disgregant. L'ideal seria que anés a un museu especialitzat, però el seu interès actual no convida massa a l'optimisme...

Fluorita sobre un llit de cristalls de quars. Fluorur de calci. Pedrera Berta, Sant Cugat del Vallès - El Papiol, Catalunya.

Calcita. Carbonat de calci. Mané del Puig, Queralbs, Catalunya.

Cinabri i dolomita. Sulfur de mercuri, carbonat de calci i magnesi. Mina Chatian, Fenghuang Co, Xiangxi, Hunan, Xina.

El col·leccionisme a Internet

Per **Santi Rius**

srcterrassa@gmail.com

Col·leccions de fanzins

Els fanzins podem dir que tenen els seus orígens en els pamflets polítics de les darreries del segle XIX, però l'origen com a tal l'hem de situar als anys trenta del segle XX i el seu moment més àlgid és entre 1950 i 1960, quan es va significar com a vehicle de comunicació de l'anomenada contracultura i en àmbits tan diversos com el còmic o la música.

Un fanzín, segons la Viquipèdia, és una publicació temàtica amateur realitzada per una persona aficionada, especialment sobre música, cinema, còmic, ciència-ficció, etc. És un mot creuat d'origen anglosaxó fet de *fanàtic* (aficionat) i *magazín* (revista).

La majoria dels fanzins eren publicacions fetes a mà, artesanals, i amb continguts que normalment no haurien trobat on publicar-se de forma professional. La seva publicació no havia de tenir una periodicitat determinada i depenia molt del qui la feia o de l'èxit en la comunitat de seguidors que aconseguia arrebregar al seu voltant.

Sembla ser que el primer fanzín va ser l'anomenat *Comet*, que tractava sobre ciència-ficció i que va publicar-se l'any 1930.

La denominació *fanzín* es deu a Russ Chauvenet i és el resultat d'ajuntar dues paraules: fan i magazín. Posteriorment van sorgir altres fanzins, com *Time Traveler* o *Science Fiction*.

A Espanya els primers fanzins són de l'any 1976 amb *Cuto*, de Luis Gasca, dedicat al còmic, i que va ser seguit pel *Rollo Enmascarado*, tota una referència del còmic *underground*.

No sé quin va ser el primer fanzín a Terrassa, però un dels primers va ser *TuttiFrutti*, del 1982, al preu de 75 pessetes, dedicat al món del rockabilly i editat per Joan Soriano amb la col·laboració de Jordi Gual, Alfons Moliné i Santi Palos.

També destaquem *Cartoon*, que estava totalment dedicat al cinema d'animació i pel que sembla va ser el primer fanzín d'Espanya sobre aquest tema. El número 1 de la revista va sortir a Terrassa l'any 1983 al preu de 50 pessetes i a dins hi havia una tira còmica d'un tal Moliné que es titulava *Puños Fuera*, fent clara referència al famós *Mazinger Z*. El dibuix de la portada era d'un tal Egea.

El 1984 va néixer un fanzín a Terrassa anomenat *Nuestra Opinión* i que tractava sobre fenòmens paranormals.

Un curiós fanzín terrassenc del 1993 va ser *El Truño*, que valia 100 pessetes i que anava dirigit a un col·lectiu que llavors es coneixia com "els fumetes".

Cal destacar que el 2009 es va fer una exposició de fanzins locals anomenada "Una Terrassa Tropical". Podeu veure'n un document

a: <https://issuu.com/saladestar/docs/unaterrassatropical>

El nostre recorregut sobre el món del col·leccionisme de fanzins començarà amb una visita a una exposició del Museu Reina Sofia: <https://www.museoreinasofia.es/biblioteca-centro-documentacion/colecciones/comics-fanzines>

Podeu continuar amb un bon article a: <https://www.vice.com/es/article/gykybj/los-fanzines-como-fetiches-de-coleccion>

I no podeu deixar de visitar la fanzinoteca <http://fanzinoteca.net/>

Us recomano aquest article que ens parla de la Biblioteca Municipal Josep Badia de l'Ametlla (Barcelona). És la primera especialitzada en fanzins. <https://lafanzinetecabad.wordpress.com/bibliotecasarchivos/>

Si voleu escoltar una conferència sobre aquest món us recomano: <https://www.banrepultural.org/multimedia/conferencia-coleccion-de-fanzines-en-la-red-de-bibliotecas>

I a Portugal, a la ciutat de Coïmbra, podeu visitar: <https://www.facebook.com/Fanzineteca-388672531145287/>

Si voleu anar a França us recomano el web de Poitiers: <https://www.fanzino.org/>

I acabarem a Denver (EUA) amb la visita d'una de les col·leccions més grans del món: <https://denverzinelibrary.org/>

Fanzine The Comet

Per saber-ne més

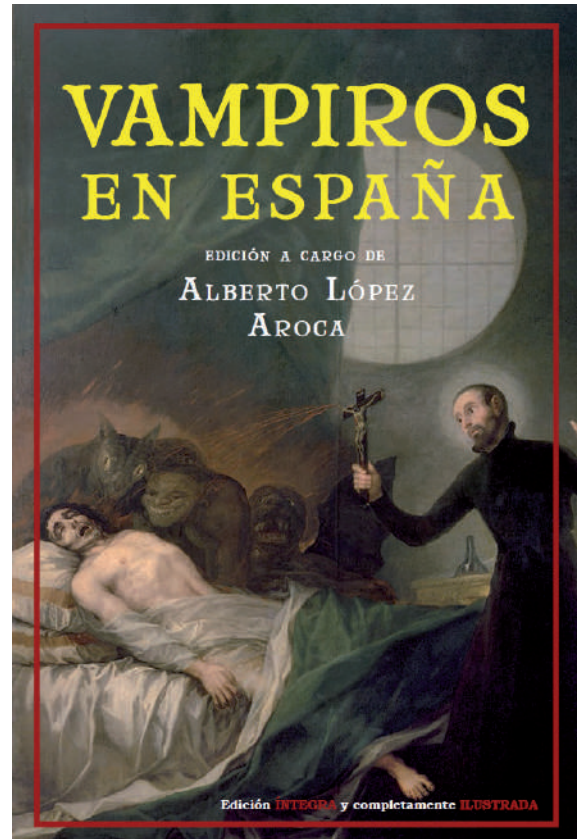
Una col·lecció de vampirs oblidats

Per Santi Palos

Sabíem de la dèria col·leccionista d'Alberto López Aroca (Albacete, 1976) per Sherlock Holmes, que no només li ha donat una sapiència excelsa en tot allò que té a veure amb el detectiu de ficció creat per Arthur Conan Doyle (inclosos plagis, imitacions, pastitxos, epígons), sinó que també amara bona part de la seva producció tant d'escriptor com d'editor i, encara, li va permetre escriure *Sherlock Holmes en España*, el gran llibre de referència de la *Hispanica Holmesiana*, comentat en el número 561 d'aquest butlletí¹. Més inapercebut ens havia passat un altre tema de col·leccionisme i investigació literària al qual López Aroca deu haver dedicat, els darrers anys, moltíssimes hores de feina, que es fan evidents fullejant el seu nou llibre, *Vampiros en España*. Són 690 pàgines acuradament escrites, il·lustrades, maquetades i pensades que presenten, en quaranta capítols, i en relació cronològica, una cinquantena de textos vampírics publicats o escrits (n'hi ha algun que era inèdit) a Espanya entre els anys 1752 i 1920; la majoria, completament oblidats i mai reeditats després de la seva primera publicació. No és ben bé una antologia ni tampoc un estudi acadèmic o científic; més aviat una "caprichosa compilación miscelánea" o bé una "heterogéna colección de textos y de comentarios", com defineix en el volum el seu autor i autoeditor; on són gairebé tots els del període dit que ha pogut localitzar, tret d'aquells ja coneguts, accessibles en altres llibres i que, per tant, no formen part d'aquestes "regiones poco frecuentadas (que no necesariamente ignotas)" de la literatura vampírica, explorades ara per López Aroca.

En una estructura original i molt abel·lidora, cada capítol presenta un o dos textos, seguits de les "divagaciones, anacronismos y anécdotas del compilador, amén de omisiones, errores y muestras patentes de supina ignorancia, pues la biblioteca académica sobre el vampiro es inabarcable". Per descomptat, els comentaris superen amb escreix la condició de divagacions i anècdotes, per tal d'esdevenir articles monogràfics de gran interès i atapeïts d'informació rigorosament inèdita. López Aroca escriu realment molt bé. La seva prosa barreja erudició, amenitat i sentit de l'humor, de manera que llegir-la és una delícia. D'altra banda, podríem dir que ha fet de Sherlock Holmes, amb els textos aplegats, dels quals ha rastrejat fonts, cadenes de manlleus, edicions i traduccions, el nom real d'autors amagats sota pseudònim o en l'anonimat o si tal obra francesa és un plagi d'una altra d'alemanya que al seu torn beu d'una anglesa. I ho va explicant d'allò més

¹ Aprofito l'avinentosa per esmenar un error que vaig cometre en aquella ressenya. Hi deia (dues vegades) que *Sherlock Holmes en España* no esmentava la novel·la *Elemental, estimat Watson* (1986) de Marcel Miralles, i no és veritat. Està inclosa a la bibliografia, amb les referències de les seves traduccions al castellà i al gallec, i se'n reproduïx la portada d'una edició. La meua badada va ser originada, possiblement, pel fet que l'edició que és a la meua biblioteca té una portada diferent de la reproduïda.

bé, com també dona el seu parer sobre tres personalitats de la teosofia com són Mario Roso de Luna, Helena Blavatski i C.W. Leadbeater, cadascun amb un vampir al llibre, o expressa el seu entusiasme pel descobriment d'Alfred Harou, gran científic i folklorista belga del segle XIX sense entrada a la Viquipèdia, a qui acredita com a autor de *Los vampiros rusos*, un text que el diari *La Dinastía*, de Barcelona va publicar el 3 de juny de 1887.

El primer, l'any 1752.

"En los albores del siglo XVIII, empezaron a llegar a París alarmantes noticias de lugares tan lejanos como Moravia, Silesia i Hungría de que algunas poblaciones estaban sufriendo auténticas invasiones de unos seres demoníacos a los que denominaban 'vampiros', recuerda López Aroca, tot fent la "obligatoria explicación previa y archiconocida de la llegada del vampiro a Europa", en el pròleg del llibre. Tot seguit trobarem un dels comentaris de *El Passatiempo*, poema religiós en tres volums, que el mexicà Antonio Joaquín de Rivadeneira y Barrientos va publicar l'any 1752 a Madrid i que té l'honor de ser el primer text espanyol (si més no, el més antic conegut per López Aroca) en què surt la paraula *vampiro*, "aquellos Fantasmas

que entre los Bohemios, Húngaros, y Silesios, se pretenden formados de los cuerpos de algunos de sus difuntos, saliendo de los sepulcros para aterrorizar, dañar, y aun matar, hasta a los que fueron en este mundo sus más amigos y parientes”.

La primera peça de ficció vampírica publicada a Espanya seria *La opulencia*. “Sueño”, un relat breu inclòs al llibre *El gorro de dormir* de Louis-Sebastien Mercier (1795), que segurament inspirà Goya. I després d’afrontar ficcions diverses, articles (periodístics, mèdics, naturalistes), notícies, assaigs, elucubracions teosòfiques i fins i tot una obra de teatre i alguna “mentida”, el lector arribarà a la darrera estació del viatge pels orígens i l’evolució del mite vampíric: “Vampiro”, magistral conte de l’escriptor txec Jan Neruda. Es presenta en la traducció que el 3 de juliol del 1920 va publicar la revista *Espanya: semanario de la vida nacional* (Madrid).

L’àmbit temporal de *Vampiros en España*, però, es tanca el 20 de març de 1931, el dia en què, al Cine Avenida de Madrid, es va fer la primera projecció de la pel·lícula *Drácula* (en la versió

castellana protagonitzada per l’actor andalús Carlos Villarías). O potser millor, el 3 d’agost del 1935, el dia en què es va publicar a Barcelona, per l’editorial Hyma, la primera traducció en castellà (i a una llengua peninsular) de la novel·la *Drácula* de Bram Stoker, originalment editada a Londres l’any 1897². Així doncs, va trigar trenta-vuit anys a arribar a la llengua castellana, i en català vuitanta-set, aquest gran clàssic de la literatura fantàstica, i encara gràcies a l’èxit de la pel·lícula que l’adaptava³. Podem interpretar aquest retard com vulguem, però no hi ha dubte que fa molt més interessant la història de la literatura vampírica hispànica. Fins a la Guerra Civil, qui escriu qualsevol cosa sobre el tema no ha llegit *Drácula* i, per tant, no està sota l’influx de l’estereotip de vampir que encunya i fixa Bram Stoker, i que el cinema s’encarregarà de difondre per tot el món.

Joaquim Ruyra, Bernat i Ferrer, Cels Gomis

Aquesta originalitat del vampir espanyol és recalçada pel compilador justament en el seu comentari a “La xucladora” (1903) de Joaquim Ruyra (aquí, “La chupadora”) i és el moment d’assenyalar el valor afegit que atorga als projectes de López Aroca el fet que llegeix el català i sempre té en compte

2 L’absència a l’obra que ens ocupa de peces datades entre 1920 i 1935 respon simplement al fet que aquest període constitueix ara per ara, pel que fa als vampirs, un “terreno ignoto” per a López Aroca, “y hemos decidido dejarlo -por espacio, pero también por energía- para mejor ocasión”.

3 Agraeixo a Meritxell Escudé l’obsequi d’un exemplar d’aquesta primera traducció castellana de *Drácula* de Bram Stoker, procedent de la biblioteca del seu pare, Raimon Escudé i Pladellorens (Terrassa, 1934-2018). Un obsequi que em sembla més generós després de llegir el que Alberto López Aroca escriu sobre la poca volada que segurament tingué el llibre: “Sin embargo, carecemos de información relacionada, precisamente, con las cifras de venta de este volumen, del que han sobrevivido pocos ejemplares -no se conserva ninguno en la Biblioteca Nacional de España; y tampoco sabemos cuál fue su distribución o si tuvo reimpresiones, cosa ésta última que dudamos mucho, precisamente por los escasos ejemplares que, hoy, quedan en circulación. Si es cierto, como creemos, que no tuvo reimpresiones, eso indica que las ventas no fueron demasiado buenas ni prometedoras. También es significativa la ausencia de menciones a la novela de Hyma en la prensa española”.

totes les llengües de l'Estat. I *Vampiros en España* és un llibre amb una notable presència catalana. López Aroca esmenta la llegenda d'Onofre de Dip, de la comarca del Baix Camp, i qualifica *Les històries naturals* de Joan Perucho com "la mejor novela de vampiros española". La selecció inclou dues narracions originalment escrites en llengua catalana, la ja esmentada "La xucladora" de Ruyra i "La Creu del diable" (1908), del valencià Lluís Bernat i Ferrer, traduïdes al castellà especialment per al llibre, la primera per l'escriptora Ana Colchero i la segona pel mateix López Aroca. Cal dir que "La cruz del diablo" és la gran joia de *Vampiros en España*. Un conte perfecte, magistral pel seu tempo, la seva estructura, la seva originalitat, el suspens que crea, els missatges subjacents a la història. Incomprendiblement, "La creu del diable" no figura a cap antologia de narrativa fantàstica catalana (tampoc a la monumental *Els altres mons de la literatura catalana*, que sí que inclou "La xucladora" de Joaquim Ruyra, i ara per ara només pot ser llegida en la traducció castellana d'aquest volum o bé cercant l'edició original en llibreries de vell i biblioteques. *Vampiros en España* també inclou "El vampiro. Fabula", que l'escriptor Cels Gomis⁴ va escriure directament en castellà (cal suposar) i va publicar al número d'abril de 1880 de la revista infantil *La Niñez*, de Madrid. Un conte molt curiós que identifica l'aranya amb el vampir tradicional i deixa entreveure la ideologia de l'autor.

Vampiros en España té alguna cosa de vell castell ple de replecs que mai s'acaben de conèixer del tot. El lector s'hi troba amb textos i autors absolutament desconeguts, però també amb d'altres que potser li seran vells coneguts, com ara Emilia Pardo Bazán, Walter Scott, Prosper Mérimée, Alfonso Sastre, Feijoo o Curtis Garland. El nivell d'interès i qualitat dels textos és molt variable, com es pot suposar. Però moltes

4 Cels Gomis i Mestre (Reus, 1841-Barcelona, 1915), escriptor, folklorista, anarquista, federalista, enginyer, va ser redescobert a la dècada dels noranta gràcies a la reedició d'alguns dels seus llibres —*Metereologia i agricultura populars*, *La Lluna segons lo poble* i *La bruixa catalana*— per l'editorial Altafulla. L'any 2013 es publicà la seva biografia, *De l'anarquisme al folklore. Cels Gomis i Mestre (1841-1915)*, d'Emili Samper Prunera, Publicacions URV, Tarragona, que és el llibre de referència sobre el personatge.

són les pàgines que criden a la percaça d'altres llibres i a saber més d'alguns escriptors oblidats, i ja sabem que un dels plaers gloriosos d'aquest món i de la vida nostra és el descobriment i la lectura dels escriptors oblidats. El volum té el seu complement perfecte amb *El llit sota la tomba. Antologia de la narrativa de vampirs. De Goethe a Scott Fitzgerald, 1797-1927*, l'antologia catalana del tema, que l'editorial Laertes publicà l'any 2003, i que també inclou "La xucladora" de Joaquim Ruyra. No cal dir que són dos volums per guardar al dormitori i llegir i rellegir preferentment durant les nits d'insomni.

Botiga del Col·leccionista

Auques

- Ed. limitades i numerades: 3€
- Festa Major de Terrassa 1929
  - XI Fira Modernista de Terrassa
  - A toc de pito de Jacint Morera
  - Col·leccionistes de Terrassa
  - Auca de Feliu Formosa
  - Auca de Salvador Alavedra Invers

Calendaris de butxaca

- Sèries de 8 unitats: 3€
- 2013, dibuixos d'A. Sebastià i Querol
  - 2014, dibuixos de Pere Prat i Riús

Catàlegs d'exposicions 3€

- Papers de Guerra
- El Petit Príncep
- Cotxes Scalextric, un món de col·leccionisme
- Els Goigs de Terrassa
- Herois de paper
- El món de les auques

El Petit Príncep

DVD en llenguatge de signes català: 5€ - **exhaurit**

Medallística

Disposem de medalles commemoratives de ben diversos esdeveniments i personalitats. Preu a convenir.

Monedes de Terrassa Facsímils

- Augmentat del senyal de Terrassa incús i anepígraf, estampat el 1472, a la guerra dels Remences: 10€
- Augmentats dels sisens d'aram encunyats a la Universitat forana de Terrassa durant la guerra dels segadors (1640-1652): 10€

Vinyetes

Col·lecció de 32 vinyetes nacionalistes: 5€

Goigs

- Sta. Maria d'Ègara 2013: 1€
- St. Jordi 2014: 1€
- St. Pere, St. Miquel i Sta. Maria d'Ègara 2014, ed. commemorativa i numerada 4pàg: 5€
- Identitat de Catalunya: 1€
- St. Fiacre: 1€
- Als Patriotes Catalans 2017: 1€
- Als Patriotes Catalans 2018: 1€
- Als Patriotes Catalans 2019: 1€

Pins de l'Associació

- 40è aniversari amb escut i corona: 1,50€
- Logo 2005-06 coure: 1,50€
- Logo 2005-06 platejat: 1,50€

Punts de llibre

- Sèries de 7 unitats: 3€ cadascuna
- *Xemeneies de Terrassa*, 1a sèrie - **exhaurit**
  - *Capgrossos de Terrassa*, 2a sèrie
  - *Capgrossos de Terrassa*, 3a sèrie
  - *Capgrossos de Terrassa*, 4a sèrie
  - *Capgrossos de Terrassa*, 5a sèrie
  - *Capgrossos de Terrassa*, 6a sèrie
  - *Capgrossos de Terrassa*, 7a sèrie
  - *Capgrossos de Terrassa*, 8a sèrie
  - *Capgrossos de Terrassa*, 9a sèrie
- Preu especial les 7 sèries dels Capgrossos de Terrassa: 18€
- *Teixits Modernistes*, 8a sèrie
  - *Dissenys Modernistes*, 10a sèrie
  - *40 anys Minyons de Terrassa*, 11a sèrie
  - *Automotors elèctrics*, 12a sèrie

Sobrets de sucre

- Sèries de 6 unitats: 0,5€
- *Masies de Terrassa*, dibuixos de Montserrat Font, 1a sèrie - **exhaurit**
  - *Parc de Vallparadís de Terrassa*, fotografies de M. Paraira, 2a sèrie
  - *A toc de pito*, dibuixos de Jacint Morera, 3a sèrie - **exhaurit**
  - *Fira Modernista de Terrassa del 2016*, 4a sèrie, 12 sobrets color: 2€
  - *Festival Jazz Terrassa*, 5a sèrie, 12 sobrets color 2€ - **exhaurit**
  - *Festival Jazz Terrassa*, 6a sèrie, 12 sobrets color 2€ - **exhaurit**
  - *Festival Jazz Terrassa*, 7a sèrie, 12 sobrets color 2'5€ - **exhaurit**
  - *40 anys Minyons de Terrassa*, 8a sèrie, 12 sobrets color 2'5€
  - *Premis d'Honor de les Lletres Catalanes (1969-1993)*, 9a sèrie, 25 sobrets en color, 5€
  - *Premis d'Honor de les Lletres Catalanes (1994-2018)*, 10a sèrie, 25 sobrets en color, 5€
  - *Cartells del Carnestoltes de Terrassa*, 11a sèrie, 12 sobrets en color, 3€

En venda a la seu social, a la Fira-Mercat a la plaça de Ricard Camí, els dissabtes de 10 a 14h. Per correu electrònic a coleccionistesterrassa@gmail.com i a la seu de Col·leccionistes de Terrassa.

COL·LECCIONISTES
DE TERRASSA

Agenda

- E** exposició   **F** fira, mercat d'intercanvi
C conferència   **I** intercanvi sobrets sucre
T trobada   **rJ** reunió de junta

Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
2022			1	2 T E	3 F	4
5	6	7 T E	8	9 T E	10 F	11
12	13	14 T E	15	16 T E	17 F	18
19	20 rJ	21 T E	22	23 T E	24 F	25
26	27	28 T E	29	30 T E	1 F	2
3	4	5 T E	6	7 T E	8 F Punts de llibre	9
10	11	12	13	14 Inauguració Exposició T E	15 F	16
17	18 rJ	19 T E	20	21 T E	22 F	23 Sobrets de sucres i sacarines I
24	25	26 T E	27	28 T E	29 F	30
31	1	2 T E	3	4 T E	5 F	6
7	8	9 T E	10	11 T E	12 F	13
14	15 rJ	16 T E	17	18 T E	19 F	20
21	22	23 T E	24	25 T E	26 F	27
28	29	30 T E	1	2 T E	3 F	4
5	6	7 T E	8	9 T E	10 F	11
12	13 rJ	14 T E	15	16 T E	17 F	18
19	20	21 T E	22	23 T E	24 F	25
26	27	28 T E	29	30 T E	31 F	1
2	3	4 T E	5	6	7 F	8
9	10	11 T E	12	13 T E	14 F	15

Fires, mercats i trobades

www.eltroc.org

Fira-mercat d'intercanvi

Promoció del col·leccionisme i antiguitats

Tots els dissabtes de 10 a 14 h a la rambla d'Ègara de Terrassa.

Intercanvi sobrets de sucre

Periòdicament fem intercanvis a la seu social de l'Associació de 10 a 13.30h.

Accés pel carrer Torres Garcia s/n Centre Cultural Terrassa.

Seu social

Oberta els dimecres, dijous i divendres no festius de 18 a 20 h.

El mes d'agost no hi ha activitats.

Venc/canvio/ dono/busco/ compro/...

Aquesta secció és gentilmente oberta als vostres anuncis breus, envieu-ne el text a coleccionistesterrassa@gmail.com

Objectes en liquidació de l'Associació:

- Màquina portàtil d'escriure Olivetti Lettera 25 amb maleta, en bon estat, 25 €
- Tapes d'àlbums segells Unicef, d'Espanya, de diversos països amb anelles, a 1 €.
- Jocs de fulls nous d'Espanya, anys 1975/1979, 1971/1981, 1981. Donació estimativa.
- Catàlegs Yvert et Tellier anys 80, 1€ cadascun.
- Clauers de Terrassa, 2 x 1 €.
- Clauers d'arreu, 4 x 1 €.
- Milers de fulls de Loteria Nacional de Espanya.
- Àlbums de segells de ben diversos països: Cuba amb milers de segells, 40 €. Àfrica amb milers de segells, 25 €.

Encenedors

Amador Magdaleno, 931 198 979

Joguets de llauana i tren de "escala 0" (tipus Payà)

Josep Valls, 648 920 279

Plaques de cava

Intercanvi i/o compra

Jaume Bou, 639 374 919

Sobrets de sucre

Miquel Paraira

690 665 392 / 937 855 565

mparaira@yahoo.com

Goigs

Intercanvi i/o compra

Francesc Comellas, 609 935 713

Punts de llibre

Antoni Antolí, 617 251 811 intercanvi

L'Associació de Col·leccionistes de Terrassa no es fa responsable dels punts de vista expressats en els articles signats pels seus autors ni els comparteix necessàriament. Alhora, recomana i n'autoritza la seva difusió sempre que se n'indiqui la procedència. Seguint el compliment de la LO 15/1999, de protecció de dades de caràcter personal, l'informem que les seves dades personals de què disposem estan incorporades a un fitxer amb la finalitat de permetre la gestió social de l'associació amb els seus socis. Aquest fitxer, de titularitat i responsabilitat de l'Associació, pren totes les mesures necessàries per garantir la seguretat i confidencialitat. Li comuniquem el seu dret a accedir, rectificar, oposar-se, i si escau, cancel·lar les seves dades personals del fitxer del qual som responsables mitjançant un correu adreçat a coleccionistesterrassa@gmail.com, o per correu postal a la nostra seu social. L'opinió de l'Associació no coincideix necessàriament amb la dels articles firmats.

Publicació periòdica informativa de

l'Associació de Col·leccionistes de Terrassa

Rambla d'Ègara, 340 2a - Centre Cultural Terrassa

08221 Terrassa

GPS: X 415897 Y 4539238

Cel: coleccionistesterrassa@gmail.com

Dipòsit legal B-28609-2011

ISSN 2014-3265 / ISSN Internet 2014-587X